

Sharing Cities Summit 2018

Auditori MediaTIC

Bona tarda,

A les acaballes del segle passat, Pasqual Maragall, reflexionant sobre els seus anys com a alcalde de Barcelona, publicava una brillant intuïció sobre el futur de les ciutats.

Diu així:

«If we look down upon Europe from a satellite we will see a constellation of points or specks of light. What we will not see are borders between states or regions. The constellations we see are our constructions, our physically existing cultures. Simply by taking in this image we learn something useful about the world, something that the concept of global village doesn't tell us.

The organization of these specks of light, which are the reflection of our cities, traces certain paths, pointing out concentrations and revealing empty spaces [...]. The only road that leads from the present world of states to the global world, to the open world, to the world without borders, is precisely this».

Maragall ens llançava una poderosa metàfora que transformava les ciutats en nodes de llum, de coneixement i de llibertat; que convertia la xarxa urbana mundial en una xarxa neuronal, on cada urbs esdevenia una neurona de creació, de transmissió i de multiplicació.

«Avui, xarxa ha esdevingut una paraula comodí, un concepte inevitable a l'hora de referir-nos tant al present immediat com al futur llunyà.»

N'és un referent la mateixa ciutat de Barcelona com a reconegut node d'innovació digital internacional; en són una mostra les sessions d'aquesta mateixa *Sharing Cities Summit*; n'és una constatació el llibre sobre polítiques d'economia de plataforma, coordinat des de la UOC per la professora Mayo Fuster en el marc del grup de recerca Digital Commons.

I és en aquesta **intersecció entre xarxes, coneixement, futur, recerca i ciutats** que pren sentit la presència de la UOC com a coorganitzadora d'una cimera centrada en el fet urbà.

Perquè la UOC va néixer precisament com la primera universitat en línia del món, compromesa a fer de la creació i de l'intercanvi de coneixement un tret definitori, amb una clara voluntat d'impacte social que permeti avançar més de pressa cap a models de desenvolupament sostenible.

«Necessitem aquesta confluència entre coneixement i polítiques públiques.

Necessitem aquesta trobada entre institucions dedicades a la recerca i administracions. »

Potser no és el camí més fàcil, però, recuperant les paraules de Maragall, és **«the only road that leads from the present world of states to the global world, to the open world, to the world without borders»**.

Avui, quan alguns semblen apostar-ho tot a la foscor egoista de les fronteres, al simplisme del prejudici entotsolat, trobades que cerquin la llum solidària de les ciutats, **l'espurna del coneixement generosament compartit, prenen un sentit, si m'ho permeten, d'alternativa urgent i necessària.**

Moltes gràcies.

Josep A. Planell